

ข่าวจากเวทีเจรจาการค้าโลก

จัดทำโดย คณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

ฉบับที่ 8/2561 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

การค้าของโลกในปี ๒๕๖๑ และแนวโน้ม

องค์การการค้าโลก (WTO) ได้เผยแพร่บทวิเคราะห์เรื่อง “การค้าของโลกในปี ๒๕๖๑ และแนวโน้ม” โดยได้วิเคราะห์สถิติการค้าโลกปี ๒๕๖๐ ทิศทางการค้าในปี ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒ รวมถึงผลกระทบจากนโยบายมหภาคของประเทศสมาชิก ซึ่งในภาพรวมพบว่า การค้าสินค้าโลกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒ หลังจากสร้างสถิติขยายตัวสูงสุดในรอบ ๖ ปี เมื่อปี ๒๕๖๐ อย่างไรก็ดี แนวโน้มการขยายตัวทางการค้าขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจโลก รวมถึงการใช้นโยบายการเงิน การคลัง และนโยบายการค้าที่เหมาะสมของประเทศสมาชิก

การขยายตัวทางการค้าอย่างแข็งแกร่งเมื่อปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๔.๗ จากร้อยละ ๑.๘ เมื่อปี ๒๕๕๙ เกิดจากการค้าที่เพิ่มขึ้นในภูมิภาคเอเชียเป็นปัจจัยสำคัญ โดยมีการส่งออกและการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๗ และ ๙.๖ ตามลำดับ แขนงหน้าอัตรการขยายตัวทางการค้าในภูมิภาคยุโรป ที่มีการส่งออกและการนำเข้าสูงขึ้นเพียงร้อยละ ๓.๕ และ ๒.๕ ตามลำดับ นอกจากนี้ การลงทุนและการบริโภคที่สูงขึ้นเป็นอีกปัจจัยที่สนับสนุนการเจริญเติบโตทางการค้า

จีนเป็นผู้ส่งออกสินค้าอันดับหนึ่งของโลก ขณะที่สหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำเข้าอันดับหนึ่งของโลก สำหรับไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าอันดับที่ ๑๕ รวมมูลค่า ๒๓๗,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ และผู้นำเข้าสินค้าอันดับที่ ๑๗ รวมมูลค่า ๒๒๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ในด้านการค้าบริการ สหภาพยุโรปเป็นผู้ส่งออกและผู้นำเข้าอันดับหนึ่งของโลก ส่วนไทยเป็นผู้ส่งออกอันดับที่ ๑๑ รวมมูลค่า ๗๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ และผู้นำเข้าอันดับที่ ๑๘ รวมมูลค่า ๔๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์

WTO คาดการณ์ว่า ในปี ๒๕๖๑ การค้าสินค้าและ GDP โลกจะขยายตัวที่ร้อยละ ๔.๔ และ ๓.๒ ตามลำดับ โดยการส่งออกและการนำเข้าของประเทศกำลังพัฒนาจะขยายตัวที่ร้อยละ ๕.๔ และ ๔.๘ ตามลำดับ ขณะที่การส่งออกและการนำเข้าของประเทศพัฒนาแล้วจะขยายตัวที่ร้อยละ ๓.๘ และ ๔.๑ ตามลำดับ ทั้งนี้ ระหว่างเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ การค้าของสหภาพยุโรปและจีนขยายตัวอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ในปี ๒๕๖๒ อัตราการขยายตัวทางการค้าและ GDP โลกตกลงเหลือร้อยละ ๔ และ ๓.๑ ตามลำดับ โดยการค้าของประเทศกำลังพัฒนายังคงเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ทั้งด้านการส่งออก (ร้อยละ ๕.๑ เทียบกับร้อยละ ๓.๑) และการนำเข้า (ร้อยละ ๔.๔ เทียบกับร้อยละ ๓.๓)

อย่างไรก็ดี การใช้นโยบายกีดกันทางการค้าอาจก่อให้เกิดการตอบโต้จากประเทศที่เสียผลประโยชน์ และเป็นชนวนนำไปสู่สงครามทางการค้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการค้าของโลก โดยหากธนาคารกลางของประเทศสมาชิกใช้นโยบายการเงินแบบเข้มงวด ด้วยการลดปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ เพื่อแก้ไขปัญหาอัตราค่าสินค้าสูงขึ้น จะส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนและการเคลื่อนย้ายเงินทุนผันผวน และจุดการค้าโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้ง ภาวะเงินเฟ้อที่ปรับตัวสูงขึ้นในบางประเทศอาจเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลให้รัฐบาลต้องขึ้นอัตราดอกเบี้ย ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอลง และส่งผลต่อการค้าในท้ายที่สุด สำหรับการเปิดเสรีทางการค้าที่มีแนวโน้มลดลง คาดว่าจะส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวทางการค้าทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศอาจส่งผลกระทบต่อการค้าโลกเช่นกัน โดยไม่สามารถประมาณการตัวเลขได้ สำหรับนโยบายสร้างความสมดุลของจีน โดยลดการลงทุนที่ต้องใช้วัตถุดิบนำเข้าจำนวนมาก และเพิ่มการบริโภคสินค้าที่ใช้วัตถุดิบในประเทศมากขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อการค้านำเข้าในระยะสั้น แต่น่าจะช่วยให้เศรษฐกิจและการค้าโลกขยายตัวในระยะยาว
